

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Гзп1 1/2016
12.07.2016. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужилаца Р.Б. и И.Б., обоје из Ш., чији је заједнички пуномоћник Б.С., адвокат из Ш., против туженог Д.П. из Ш., чији је пуномоћник Б.Р., адвокат из К., ради чинидбе, одлучујући о захтеву туженог за преиспитивање правноснажне пресуде изјављеном против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 1378/15 од 26.01.2016. године, у седници одржаној 12.07.2016. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев туженог за преиспитивање правноснажне пресуде изјављен против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 1378/15 од 26.01.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П 1917/14 од 09.09.2015. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да уклони све бехатон плоче и покретно сушило за веш, које се налазе испред левог дела недовршеног објекта туженог, ближе описаног овим ставом изреке, а уколико то не учини у остављеном року дужан је трпети да то о његовом трошку учине тужиоци. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка од 75.800,00 динара са законском каматом почев од 09.09.2015. године до исплате, док је ставом трећим изреке одбијен захтев тужилаца за накнаду трошкова поступка преко износа досуђеног ставом другим изреке до тражених 129.100,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Гж 1378/15 од 26.01.2016. године, жалба туженог је одбијена, као неоснована и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је, изјавио захтев за преиспитивање правноснажне пресуде.

Испитујући дозвољеност захтева за преиспитивање правноснажне пресуде, у смислу члана 422. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да захтев није дозвољен.

Наиме, захтев за преиспитивање правноснажне пресуде као правни лек предвиђен је чланом 421. до 425. Закона о парничном поступку који је објављен у „Службеном гласнику РС“ број 72/11. Одредбом члана 421. став 1. овог Закона, предвиђено је да Републички јавни тужилац против правноснажне пресуде донете у другом степену, може Врховном касационом суду поднети захтев за преиспитивање правноснажне пресуде. Ставом другим, трећим и четвртим истог члана, предвиђено је под којим условима и у којим роковима Републички јавни тужилац може поднети овај ванредни правни лек, као и поступање другостепеног суда по пријему захтева. Одредбе члана 422. до 425. ЗПП, прописују поступање Врховног касационог суда приликом одлучивања о захтеву.

Имајући у виду да је у конкретном случају захтев за преиспитивање правноснажне пресуде поднео тужени, а да је наведеним одредбама прописано да само Републички јавни тужилац има право да поднесе овај правни лек, при чему законом није предвиђено супсидијерно право странке да поднесе захтев уколико то не учини надлежни јавни тужилац, Врховни касациони суд налази да, у овој правној ствари, захтев за преиспитивање правноснажне пресуде није поднет од стране овлашћеног лица, у смислу члана 421. став 1. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 422. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.**